

K/5274.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

írásbeli kérdés

Szili Katalin úrasszonynak
az Országgyűlés elnökének
Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91.§-a és a Magyar Köztársaság Alkotmányának 27.§-a szerinti jogomnál fogva kérdést kívánok intézni

Dr. Lamperth Mónika
belügyminiszter Asszonyhoz

„Az akadálymentesítés programjának figyelmen kívül hagyása miatt szankcionálhatók-e az önkormányzatok?”

címmel.

A kérdésre írásban kérem a választ.

Tisztelt Miniszter Asszony!

Melyik hatóságnak kellene ellenőriznie az akadálymentesítés programjának a végrehajtását? Vajon a települési önkormányzatok tevékenységét jobban átlátó Belügyminisztériumnak, vagy a fogyatékkal élők helyzetét jobban ismerő Egészségügyi,- Szociális,- és Családügyi tárcának legyen ez a feladata? Egyre több olyan tartalmú panasz érkezik az országgyűlési képviselőkhez, ami arra utal, hogy talán a tárcák közötti bizonytalan határterület miatt is ma nagyon lassú az akadálymentesítés megvalósítása.

A költségvetési intézmények akadálymentesítésére a jelenleginél lényegesen nagyobb összegeket kellene áldozni, mivel ma a kerekesszéken közlekedők számára csak a közintézmények 16-17%-a közelíthető meg – azaz 83-84% önerőből megközelíthetetlen!

Az önkormányzatok valamennyi középület akadálymentesítésére ma saját erőből nem képesek – közismert az anyagi ellehetetlenülésük – ezért fokozott állami segítséget kellene biztosítani ennek a célnak a teljesülése érdekében. Az akadálymentesítést szolgáló beruházások állami támogatása fejében az önkormányzatok működéséért felelős tárca ellenőrizhetné, és a jelenleginél szigorúban számon kérhetné a program végrehajtását. Mit kíván tenni a Belügyminisztérium a program teljesítése érdekében?

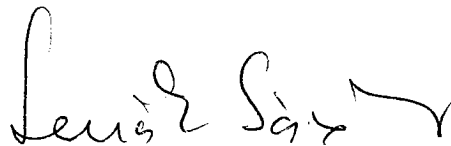
A szükséges források hiányával úgy-ahogy indokolható a végrehajtás lassúsága. Indokolhatatlan azonban a probléma újratermelődése, azaz a fogyatékkal élőkkel szemben érzéketlen építészeti gyakorlat fennmaradása. Drágán és újonnan felújított járdákra nem lehet felmenni kerekesszéssel, új jelzőlámpa nincs felszerelve vakok és gyengénlátók számára jelzést adó hangszóróval, felújított középületek forgóajtóval működő bejáratánál nem gondoskodnak a kerekesszéken közlekedők bejutásáról. Kirívó eset történt ez év elején Budapesten – a mozgássérültek évében! - amikor úgy adtak át a forgalomnak egy több százmillió forint árán létrehozott aluljáró-rendszert a Móricz Zsigmond körtér alatt, hogy oda rámpa hiánya miatt a hét lejáró közül egyiken sem lehet le-, és feljutni kerekesszéken! Ezen a hiányosságon még 2002 utolsó hónapjaiban is lehetett volna segíteni – de ez nem történt meg! Hiába léteznek tehát törvények, országgyűlési határozatok a mozgássérültek, fogyatékkal élők érdekében, ha azok betartatásáról, mulasztás esetén szankciók kiszabásáról az állami hatóságok nem gondoskodnak.

Mit kíván tenni a tárca az ilyen esetek megelőzése, megtörténte esetén a szankcionálása érdekében?

ÉRKEZETT

Budapest, 2003. szeptember 11.

2003 SZEPT 09.

.....
Lezsák Sándor
 országgyűlési képviselő
 MDF